

Arrest

nr. 175 253 van 22 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 24 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 april 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 juni 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat S. DEMYTENAERE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen hebt u de Iraakse nationaliteit en bent u geboren op 3 juni 1994 in Kerbala (provincie Kerbala). U bent een sjiïet van Arabische origine. U woonde in de wijk Saef Sa'ad in de stad Kerbala.

In augustus of september 2014 werd u door drie leden van Asa'ib Ahl Al-Haq (AAH) bezocht in uw winkel. Ze hebben u bedreigd. U kreeg één week de tijd om uw winkel voor herenkledij te sluiten en de stad te verlaten. U hebt uw winkel toch opengehouden. Eén week later werd u een tweede maal door vier of vijf gewapende leden van AAH bezocht. U werd door hen uitgescholden en geslagen. Ook uw winkel werd door hen volledig kapot geslagen.

U bent naar het ziekenhuis in Karbala gegaan om uw wonden te laten verzorgen. U wilde aangifte doen bij de politie, maar u werd niet geholpen. Op aanraden van uw familie hebt u uw winkel gedurende een week niet geopend. Na een week vertelde een vriend u 's avonds dat uw winkel was afgebrand. Vanwege de avondklok in Kerbala bent u pas 's anderendaags naar uw winkel gaan kijken. Twee dagen later bent u naar Bagdad vertrokken, waar u gedurende acht maanden bij een vriend hebt verbleven. Tijdens uw verblijf in Bagdad is AAH u blijven zoeken.

Op 24 mei 2015 hebt u Irak verlaten. Na een reis van ongeveer drie weken kwam u op 25 juni 2015 in België aan. Op 26 juni 2015 vroeg u asiel aan. U vreest gedood te worden door Asa'ib Ahl al-Haq bij een terugkeer naar Irak.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende originele documenten voor: uw nationaliteitsbewijs (d.d. 24/08/2006), uw identiteitskaart (IK) (d.d. 05/01/2011), uw stemkaart (zonder afgiftedatum), uw werkbadge (zonder afgiftedatum), en enkele facturen van uw kledingswinkel. U legt ook kopieën neer van volgende documenten: de woonstkaart van uw moeder (d.d. 12/07/2006), uw rantsoenkaart (d.d. 20/11/2014), het huurcontract van uw kledingwinkel, een dreigbrief van AAH, twee foto's van uw verwondingen, en zes foto's van uw kledingwinkel.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet. Er kan immers geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten die u inroept.

Om te beginnen zijn uw verklaringen over het eerste bezoek van AAH aan uw kledingwinkel niet overtuigend. Zo verklaart u bij invullen van de vragenlijst van het CGVS bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u in augustus of september 2014 voor het eerst bezocht werd door AAH (vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens uw gehoor op het CGVS zegt u aanvankelijk opnieuw dat het in augustus of september was. Opnieuw gevraagd wanneer u voor de eerste maal bezocht werd door AAH, verklaart u dat het op 12, 14 of 16 september was. Deze incoherenties tasten de geloofwaardigheid van uw beweringen aan.

U kon ook niet vertellen welke dag in de week u de eerste maal bezocht werd door AAH. Gevraagd hoe het komt dat u dat niet weet, antwoordde u dat u nooit had gedacht een dergelijke vraag te krijgen (CGVS, p. 14). Het feit dat u deze vaagheid niet op afdoende wijze kan verklaren, tast de geloofwaardigheid van uw relaas aan.

Ook op andere vlakken verschillen uw verklaringen van op het CGVS met de antwoorden die u bij DVZ hebt gegeven. Zo vertelt u bij DVZ dat de militieleden van AAH bij het eerste bezoek gewapend waren (vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens uw gehoor op het CGVS verklaart u echter dat de militieleden van AAH bij het eerste bezoek aan uw winkel niet gewapend waren (CGVS, p. 14). Daarnaast antwoordt u op de vragenlijst bij DVZ dat AAH u na het eerste bezoek een week de tijd gaf om de collectie sportkledij uit de winkel te bannen (vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens uw gehoor op het CGVS verklaart u echter dat AAH u bij het eerste bezoek had opgedragen om de winkel te sluiten en de stad te verlaten (CGVS, p. 13-14). De discrepanties tussen de antwoorden die u hebt gegeven op de vragenlijst bij DVZ en de verklaringen die u hebt afgelegd tijdens uw gehoor bij het CGVS, ondermijnen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Bovendien repte u bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS bij de DVZ niet over de dreigbrief die Asa'ib Ahl al-Haq u zou hebben toegegooid tijdens dit eerste bezoek (vragenlijst CGVS, vraag 5 & CGVS, p.15). U legt de originele dreigbrief overigens ook niet neer. Ook deze elementen tasten de geloofwaardigheid van uw beweringen aan.

Uw verklaringen over het openhouden van uw kledingwinkel na het eerste bezoek van AAH zijn ook niet aannemelijk. Zo verklaart u eerst dat het gekend is dat als AAH iemand een tweede bezoek brengt dat deze persoon ofwel wordt vermoord ofwel spoorloos verdwijnt. Wanneer u gevraagd wordt hoe u zich voelde toen u bedreigd werd door AAH benadrukt u opnieuw de reputatie van AAH. Gevraagd waarom u uw winkel niet hebt gesloten na dit eerste bezoek, antwoordde u dat dit deels deed vanwege financiële redenen en deels omdat u de militieleden niet geloofde. Dat laatste element is echter niet aannemelijk in het licht van uw verklaringen over de reputatie van Asa'ib Ahl al-Haq. Wanneer u daarop gewezen wordt, antwoordt u enkel dat u hen pas geloofde als ze een tweede keer en een derde keer langs zouden komen (CGVS, p. 15). Ook dat is geen aannemelijk antwoord, rekening houdend met de reputatie van Asa'ib Ahl al-Haq zoals ze door u geschetst wordt. Deze elementen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Verder zijn uw verklaringen over het tweede bezoek van AAH aan uw kledingwinkel evenmin coherent. Zo antwoordt u bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS bij DVZ dat u na het tweede bezoek van AAH uw winkel nog een week hebt opengehouden, waarna uw winkel is afgebrand (vragenlijst CGVS,

vraag 5). Tijdens uw gehoor op het CGVS verklaart u eerst dat u, na het tweede bezoek van Asa'ib Ahl al-Haq, uw kledingwinkel gedurende een week hebt gesloten, waarna uw winkel is afgebrand (CGVS, p. 13). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden antwoordt u enkel dat de gebeurtenissen u verstrooid hebben gemaakt (CGVS, p. 18). Dergelijke tegenstrijdigheden in uw asielaanvraag en uw onvermogen om hier een afdoende verklaring voor te geven, ondergraven de geloofwaardigheid van uw asielmotieven. Verder beweert u een behandeling te hebben ondergaan voor uw verwondingen in het ziekenhuis (CGVS, p.17-18). Er kan redelijkerwijs van u verwacht worden dat u documenten kan voorleggen die dit element van uw relaas ondersteunen. Hiermee geconfronteerd antwoordt u enkel dat de politie het originele document heeft afgenomen. Gevraagd of u geen nieuw document bij het ziekenhuis kon halen, antwoordt u dat dat niet ging omdat uw verblijf in het ziekenhuis niet geregistreerd is geweest (CGVS, p.17-18). Dit vormt echter geen plausibele verklaring voor de afwezigheid van deze documenten. Het ontbreken van dergelijke documenten en het gebrek aan een aannemelijke verklaring hiervoor vormen een verdere afbreuk van de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

Ook de verklaringen over de brand van uw winkel zijn niet aannemelijk. In de vragenlijst bij DVZ verklaart u dat u werd opgebeld door vrienden om u te zeggen dat uw winkel was afgebrand (vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens uw gehoor bij het CGVS verklaart u echter dat uw vriend tot bij u is gekomen om u te melden dat uw winkel was afgebrand (CGVS, p.13). Later in het gehoor verandert u uw verhaal opnieuw en vertelt u dat uw vriend u telefonisch gecontacteerd heeft (CGVS, p. 19). Dat u geen coherent relaas kan brengen, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweringen.

Uw verklaringen over uw vlucht en verblijf in Bagdad kunnen evenmin overtuigen. Bij DVZ hebt u verklaard dat u vanaf uw geboorte tot uw vertrek op 24 mei 2015 altijd in Kerbala hebt gewoond (verklaring DVZ, nr. 10). U bevestigt deze verklaring tijdens uw gehoor op het CGVS (CGVS, p.3). Later in uw gehoor verklaart u echter dat u twee dagen na het afbranden van uw winkel naar Bagdad bent gevlucht (CGVS, p.19). U verklaart dat u een paar maanden in Bagdad hebt gewoond en vervolgens naar Turkije bent vertrokken (CGVS, p.13). Gevraagd waarom u niet eerder hebt vermeld dat u in Bagdad hebt gewoond, antwoordt u dat u geslagen en bedreigd werd en dat u dat niet aankon (CGVS, p.13). Het ontbreken van een plausibele verklaring, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw verblijf in Bagdad. Uw bewering dat u in Bagdad nog altijd gezocht werd door AAH overtuigt evenmin. Bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS bij DVZ, vertelt u niets over eventuele problemen die in Bagdad gehad zou hebben (vragenlijst CGVS, vraag 5). Wanneer u gevraagd wordt om over uw problemen in Irak te vertellen, zegt u ook niets over eventuele problemen die u in Bagdad gehad zou hebben (CGVS, p.13). Wanneer u expliciet gevraagd wordt of er nog andere problemen waren, voegt u niets toe (CGVS, p.14). Het feit dat u op deze momenten niet spontaan vertelt over de pogingen van AAH om u te vinden in Bagdad, tast de geloofwaardigheid van deze feiten aan. Gevraagd naar de reden waarom AAH u nog altijd zou zoeken, ook al hebt u aan al de eisen van AAH voldaan, antwoordt u enkel dat u geen leven kan opbouwen zonder uw familie (CGVS, p.19). U beantwoordt de u gestelde vraag niet. Wanneer deze vraag opnieuw gesteld wordt, zegt u enkel dat u niet altijd bij uw vriend kan blijven wonen. (CGVS, p.19). Ook dat antwoord kan niet overtuigen. Het feit dat u geen aannemelijke verklaringen kan afleggen over uw problemen in Bagdad, ondermijnt de geloofwaardigheid ervan.

Omwille van al de hierboven aangehaalde redenen moet worden geconcludeerd dat de door u ingeroepen vervolgingsfeiten niet aannemelijk zijn gemaakt en aldus geen basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming, met name de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. Uw identiteitsdocumenten ondersteunen hoogstens uw verklaringen over nationaliteit, uw identiteit en uw afkomst. Deze elementen worden door het CGVS niet betwist. Het huurcontract, de facturen en de foto's van uw intacte winkel bevestigen hoogstens dat u een kledingzaak had, wat evenmin betwist wordt. Wat betreft de foto's van uw verwondingen, moet gesteld worden dat uit deze foto's niet blijkt op waar, wanneer, en op welke manier u deze verwondingen zou hebben opgelopen. Over de foto's van uw vernielde winkel moet gesteld worden dat er niet uit af te leiden valt wiens winkel het is, noch wanneer of om welke redenen deze vernield zou zijn. Deze foto's van uw verwondingen en van uw winkel bieden bijgevolg geen ondersteuning voor de vervolgingsfeiten die u inroept. Over de dreigbrief moet opgemerkt worden dat dergelijk document gemakkelijk door eenieder op uw vraag en instructies kan opgesteld zijn. De bewijskracht van dit stuk is bijgevolg verwaarloosbaar, en weegt niet op tegen de hierboven gedane vaststellingen over de ongeloofwaardigheid van uw relaas.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar

het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus "Irak, Veiligheidssituatie Zuid-Irak" van 24 december 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat de Islamitische Staat (IS) sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat ISIS sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Kerbala in Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Kerbala te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak niet rechtstreeks verwikkeld zijn geraakt in het offensief dat IS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waar IS heeft geprobeerd om via de verkeerswegen ten westen en zuidwesten van Bagdad aanvalsroutes naar de hoofdstad te openen. Dit offensief ging gepaard met talrijke aanslagen en ook met hevige gevechten in enkele steden.

In de overwegend sjiiitische Zuid-Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi-Qar, Missan en al-Muthanna kwam het niet tot directe confrontaties tussen het Iraakse leger, de milities en Popular Mobilization Units (PMU) enerzijds, en IS anderzijds. Het geweld in de regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen die echter zowel in frequentie als in zwaarte zijn afgenomen. Daarnaast neemt het geweld in Zuid-Irak de vorm aan van doelgerichte moorden en ontvoeringen, en sektarisch gemotiveerde wraakacties waarbij leden van politieke partijen, religieuze en tribale leiders, en overheidspersoneel gevisieerd worden. Het aantal burgerslachtoffers ligt in deze provincies duidelijk lager dan in Babil, en heel ver onder dat van Centraal-Irak, inclusief Bagdad.

Uit voornoemde COI Focus blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate IS haar terreurcampagne tegen sjiiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger bleven uit. Wel vonden in de provincie een beperkt aantal kleinschalige aanslagen plaats, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven. Verder wordt er melding gemaakt van enkele kleinere IED en een aantal schietincidenten. Conflicten tussen verschillende stammen, tussen criminele groepen en tussen rivaliserende milities liggen aan de grondslag van deze schietpartijen, waarvan de daders vaak niet gekend zijn.

In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Kerbala een beperkt aantal aanslagen op sjiiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in Kerbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van IS en het Iraakse leger. Aanslagen in de provincie Kerbala zijn uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.

Naarmate IS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt. Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nasseriyah (Thi-Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat IS in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet. Het geweld in deze provincies is beperkt tot sporadische terreuraanslagen met een relatief laag aantal burgerslachtoffers tot gevolg.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die

naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies Basra, Kerbala, Najaf, Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Zuid-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De informatie waarop het CGVS zich beroept is toegevoegd aan uw administratief dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker is van oordeel dat hij op voldoende wijze heeft aangetoond dat hij zich in de voorwaarden bevindt om als vluchteling te worden erkend, minstens om de subsidiaire bescherming te worden toegekend omwille van het reële risico dat hij zou lopen op het lijden van ernstige schade. Verzoeker zet zijn grieven uiteen in het verzoekschrift.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin

van art. 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet. Er kan immers geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten die u inroept.

Om te beginnen zijn uw verklaringen over het eerste bezoek van AAH aan uw kledingwinkel niet overtuigend. Zo verklaart u bij invullen van de vragenlijst van het CGVS bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u in augustus of september 2014 voor het eerst bezocht werd door AAH (vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens uw gehoor op het CGVS zegt u aanvankelijk opnieuw dat het in augustus of september was. Opnieuw gevraagd wanneer u voor de eerste maal bezocht werd door AAH, verklaart u dat het op 12, 14 of 16 september was. Deze incoherenties tasten de geloofwaardigheid van uw beweringen aan.

U kon ook niet vertellen welke dag in de week u de eerste maal bezocht werd door AAH. Gevraagd hoe het komt dat u dat niet weet, antwoordde u dat u nooit had gedacht een dergelijke vraag te krijgen (CGVS, p. 14). Het feit dat u deze vaagheid niet op afdoende wijze kan verklaren, tast de geloofwaardigheid van uw relaas aan.

Ook op andere vlakken verschillen uw verklaringen van op het CGVS met de antwoorden die u bij DVZ hebt gegeven. Zo vertelt u bij DVZ dat de militieleden van AAH bij het eerste bezoek gewapend waren (vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens uw gehoor op het CGVS verklaart u echter dat de militieleden van AAH bij het eerste bezoek aan uw winkel niet gewapend waren (CGVS, p. 14). Daarnaast antwoordt u op de vragenlijst bij DVZ dat AAH u na het eerste bezoek een week de tijd gaf om de collectie sportkledij uit de winkel te bannen (vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens uw gehoor op het CGVS verklaart u echter dat AAH u bij het eerste bezoek had opgedragen om de winkel te sluiten en de stad te verlaten (CGVS, p. 13-14). De discrepanties tussen de antwoorden die u hebt gegeven op de vragenlijst bij DVZ en de verklaringen die u hebt afgelegd tijdens uw gehoor bij het CGVS, ondermijnen de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

Bovendien repte u bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS bij de DVZ niet over de dreigbrief die Asa'ib Ahl al-Haq u zou hebben toegegooid tijdens dit eerste bezoek (vragenlijst CGVS, vraag 5 & CGVS, p.15). U legt de originele dreigbrief overigens ook niet neer. Ook deze elementen tasten de geloofwaardigheid van uw beweringen aan.

Uw verklaringen over het openhouden van uw kledingwinkel na het eerste bezoek van AAH zijn ook niet aannemelijk. Zo verklaart u eerst dat het gekend is dat als AAH iemand een tweede bezoek brengt dat deze persoon ofwel wordt vermoord ofwel spoorloos verdwijnt. Wanneer u gevraagd wordt hoe u zich voelde toen u bedreigd werd door AAH benadrukt u opnieuw de reputatie van AAH. Gevraagd waarom u uw winkel niet hebt gesloten na dit eerste bezoek, antwoordde u dat dit deels deed vanwege financiële redenen en deels omdat u de militieleden niet geloofde. Dat laatste element is echter niet aannemelijk in het licht van uw verklaringen over de reputatie van Asa'ib Ahl al-Haq. Wanneer u daarop gewezen wordt, antwoordt u enkel dat u hen pas geloofde als ze een tweede keer en een derde keer langs zouden komen (CGVS, p. 15). Ook dat is geen aannemelijk antwoord, rekening houdend met de reputatie van Asa'ib Ahl al-Haq zoals ze door u geschetst wordt. Deze elementen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

Verder zijn uw verklaringen over het tweede bezoek van AAH aan uw kledingwinkel evenmin coherent. Zo antwoordt u bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS bij DVZ dat u na het tweede bezoek van AAH uw winkel nog een week hebt opengehouden, waarna uw winkel is afgebrand (vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens uw gehoor op het CGVS verklaart u (...) dat u, na het tweede bezoek van Asa'ib Ahl al-Haq, uw kledingwinkel gedurende een week hebt gesloten, waarna uw winkel is afgebrand (CGVS, p. 13). (...) Dergelijke tegenstrijdigheden in uw asielaanvraag en uw onvermogen om hier een afdoende verklaring voor te geven, ondergraven de geloofwaardigheid van uw asielmotieven. Verder beweert u een behandeling te hebben ondergaan voor uw verwondingen in het ziekenhuis (CGVS, p.17-18). Er kan redelijkerwijs van u verwacht worden dat u documenten kan voorleggen die dit element van uw relaas ondersteunen. Hiermee geconfronteerd antwoordt u enkel dat de politie het originele document heeft afgenomen. Gevraagd of u geen nieuw document bij het ziekenhuis kon halen, antwoordt u dat dat niet ging omdat uw verblijf in het ziekenhuis niet geregistreerd is geweest (CGVS, p.17-18). Dit vormt echter geen plausibele verklaring voor de afwezigheid van deze documenten. Het ontbreken van dergelijke documenten en het gebrek aan een aannemelijke verklaring hiervoor vormen een verdere afbreuk van de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

Ook de verklaringen over de brand van uw winkel zijn niet aannemelijk. In de vragenlijst bij DVZ verklaart u dat u werd opgebeld door vrienden om u te zeggen dat uw winkel was afgebrand (vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens uw gehoor bij het CGVS verklaart u echter dat uw vriend tot bij u is gekomen om u te melden dat uw winkel was afgebrand (CGVS, p.13). Later in het gehoor verandert u uw verhaal opnieuw en vertelt u dat uw vriend u telefonisch gecontacteerd heeft (CGVS, p. 19). Dat u geen coherent relaas kan brengen, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweringen.

Uw verklaringen over uw vlucht en verblijf in Bagdad kunnen evenmin overtuigen. Bij DVZ hebt u verklaard dat u vanaf uw geboorte tot uw vertrek op 24 mei 2015 altijd in Kerbala hebt gewoond (verklaring DVZ, nr. 10). U bevestigt deze verklaring tijdens uw gehoor op het CGVS (CGVS, p.3). Later in uw gehoor verklaart u echter dat u twee dagen na het afbranden van uw winkel naar Bagdad bent gevlucht (CGVS, p.19). U verklaart dat u een paar maanden in Bagdad hebt gewoond en vervolgens naar Turkije bent vertrokken (CGVS, p.13). Gevraagd waarom u niet eerder hebt vermeld dat u in Bagdad hebt gewoond, antwoordt u dat u geslagen en bedreigd werd en dat u dat niet aankon (CGVS, p.13). Het ontbreken van een plausibele verklaring, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw verblijf in Bagdad. Uw bewering dat u in Bagdad nog altijd gezocht werd door AAH overtuigt evenmin. Bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS bij DVZ, vertelt u niets over eventuele problemen die in Bagdad gehad zou hebben (vragenlijst CGVS, vraag 5). Wanneer u gevraagd wordt om over uw problemen in Irak te vertellen, zegt u ook niets over eventuele problemen die u in Bagdad gehad zou hebben (CGVS, p.13). Wanneer u expliciet gevraagd wordt of er nog andere problemen waren, voegt u niets toe (CGVS, p.14). Het feit dat u op deze momenten niet spontaan vertelt over de pogingen van AAH om u te vinden in Bagdad, tast de geloofwaardigheid van deze feiten aan. Gevraagd naar de reden waarom AAH u nog altijd zou zoeken, ook al hebt u aan al de eisen van AAH voldaan, antwoordt u enkel dat u geen leven kan opbouwen zonder uw familie (CGVS, p.19). U beantwoordt de u gestelde vraag niet. Wanneer deze vraag opnieuw gesteld wordt, zegt u enkel dat u niet altijd bij uw vriend kan blijven wonen. (CGVS, p.19). Ook dat antwoord kan niet overtuigen. Het feit dat u geen aannemelijke verklaringen kan afleggen over uw problemen in Bagdad, ondermijnt de geloofwaardigheid ervan.

Omwille van al de hierboven aangehaalde redenen moet worden geconcludeerd dat de door u ingeroepen vervolgingsfeiten niet aannemelijk zijn gemaakt en aldus geen basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming, met name de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. Uw identiteitsdocumenten ondersteunen hoogstens uw verklaringen over nationaliteit, uw identiteit en uw afkomst. Deze elementen worden door het CGVS niet betwist. Het huurcontract, de facturen en de foto's van uw intacte winkel bevestigen hoogstens dat u een kledingzaak had, wat evenmin betwist wordt. Wat betreft de foto's van uw verwondingen, moet gesteld worden dat uit deze foto's niet blijkt op waar, wanneer, en op welke manier u deze verwondingen zou hebben opgelopen. Over de foto's van uw vernielde winkel moet gesteld worden dat er niet uit af te leiden valt wiens winkel het is, noch wanneer of om welke redenen deze vernield zou zijn. Deze foto's van uw verwondingen en van uw winkel bieden bijgevolg geen ondersteuning voor de vervolgingsfeiten die u inroept. Over de dreigbrief moet opgemerkt worden dat dergelijk document gemakkelijk door eenieder op uw vraag en instructies kan opgesteld zijn. De bewijskracht van dit stuk is bijgevolg verwaarloosbaar, en weegt niet op tegen de hierboven gedane vaststellingen over de ongeloofwaardigheid van uw relaas.”

Voormelde vaststellingen zijn pertinent, deugdelijk, vinden allen steun in het administratief dossier en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker is de mening toegedaan dat de tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen de antwoorden die hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken gaf bij het invullen van de vragenlijst, enerzijds, en zijn verklaringen op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, anderzijds, details betreffen en dat “de grote lijnen (wel) kloppen (...)”. Verzoeker stelt dat wat hij tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft verklaard overeenstemt met de feiten en dat, hoewel hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken nochtans hetzelfde zou hebben verklaard, heel wat van zijn antwoorden onjuist werden opgenomen in de vragenlijst. Dit is volgens hem te wijten aan een vertaalprobleem, aangezien er bij tussenkomst van een tolk steeds een gevaar bestaat dat bepaalde details verloren gaan of door de woordkeuze foutief worden vertaald. Verzoeker geeft aan tijdens het invullen van de vragenlijst geen problemen te hebben opgemerkt met de tolk. Pas

nadat de bestreden beslissing genomen was zou verzoeker toegang hebben gehad tot deze vragenlijst en zou deze voor hem vertaald zijn. Toen zou ook gebleken zijn dat er heel wat onjuistheden in vermeld staan, die hij niet op die manier zou hebben verklaard. Verzoeker besluit dat hij nooit in de mogelijkheid is geweest om na te gaan of de inhoud van zijn antwoorden op de vragenlijst correct was, noch om hier opmerkingen over te maken.

Van een kandidaat-vluchteling mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. In dit opzicht kan van verzoeker worden verwacht dat hij over voormelde elementen coherente en met elkaar overeenstemmende verklaringen aflegt, zowel bij de Dienst Vreemdelingenzaken als op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De *in casu* vastgestelde tegenstrijdigheden en incoherenties vinden hun grondslag in het administratief dossier en hebben in tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt geen betrekking op details, maar op feiten die rechtstreeks aanleiding hebben gegeven tot het vertrek uit het land van herkomst. In de mate dat verzoeker zijn voorgehouden vrees voor vervolging grondt op het feit dat hij in Kerbala zou zijn bedreigd en aangevallen door leden van 'Asa'eb Ahl al-Haq en na zijn vlucht naar Bagdad ook daar nog door hen zou zijn gezocht, kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij hieromtrent coherente verklaringen aflegt. Verzoeker blijft desbetreffend in gebreke. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de vastgestelde tegenstrijdigheden en incoherenties te wijten zijn aan een vertaalprobleem dat zich zou hebben voorgedaan bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Uit het administratief dossier blijkt immers dat het verslag van het gesprek dat verzoeker had bij de Dienst Vreemdelingenzaken hem na afloop hiervan werd voorgelezen in het Arabisch, zijnde zijn moedertaal. Verzoeker heeft dit verslag ondertekend en uitdrukkelijk bevestigd dat alle daarin opgenomen verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen (stuk 9, vragenlijst CGVS, *in fine*). Verzoeker had aldus de mogelijkheid om na het invullen van de vragenlijst opmerkingen te maken over fouten die zich bij de transcriptie van zijn verklaringen gebeurlijk zouden hebben voorgedaan, maar heeft dit blijkens de stukken in zijn dossier niet gedaan. Ook stelt de Raad vast dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gevraagd hoe het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken is verlopen en of hij op de Dienst Vreemdelingenzaken alle redenen heeft verteld die aanleiding hebben gegeven tot zijn asielaanvraag alwaar hij respectievelijk "*Goed*" en "*ja, ik heb alles uitgelegd*" op antwoordde (stuk 5, gehoorverslag, p. 2). Op geen enkel ogenblik gaf verzoeker te kennen dat er zich problemen zouden hebben voorgedaan tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken. Zodoende slaagt verzoeker er niet in de vastgestelde discrepanties tussen zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken respectievelijk het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te weerleggen of te verklaren. In zoverre verzoeker aanvoert dat wat hij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft verklaard datgene is wat hij ook eerder bij de Dienst Vreemdelingenzaken had verklaard, doet hij hieraan geen afbreuk.

Waar de bestreden beslissing zijn verklaringen over het eerste bezoek van 'Asa'eb Ahl al-Haq niet overtuigend acht, voert verzoeker aan dat hij steeds hetzelfde heeft verklaard, namelijk dat dit eerste bezoek in augustus of september had plaatsgevonden maar dat hij de precieze datum niet kende. Pas toen hij er verder over zou hebben nagedacht, zou hij hebben besloten dat het medio september moest zijn geweest. Verzoekers betoog doet echter geen afbreuk aan de vaststelling dat hij, gevraagd wanneer hij de eerste keer werd bezocht door leden van 'Asa'eb Ahl al-Haq, drie specifieke data in september ("*12, 14 of 16*") noemde, daar waar hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken en aanvankelijk ook op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet specifiek kon zijn dan "*augustus of september 2014*" (stuk 9, vragenlijst CGVS, vraag 3.5; stuk 5, gehoorverslag, p. 13, 14). Een dergelijke discrepantie in precisie tussen verklaringen die nochtans betrekking hebben op één en hetzelfde gebeurtenis ondermijnt de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas.

Waar in de bestreden beslissing wordt opgemerkt dat verzoeker bij het invullen van de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet heeft gerept over de dreigbrief die 'Asa'eb Ahl al-Haq hem zou hebben toegegooid tijdens hun eerste bezoek, wijst verzoeker erop dat hem toen gevraagd werd kort een overzicht te geven van alle feiten die hebben geleid tot zijn vlucht uit zijn land van herkomst. Verzoeker

betoogt dat het feit dat de verwerende partij uitdrukkelijk het woord 'kort' gebruikte het beknopte karakter van de vragenlijst aantoonde. Hij stelt niet alles te hebben vermeld omdat hij hiertoe niet de mogelijkheid zou hebben gekregen en hem gevraagd werd beknopt te antwoorden. Verzoeker beweert dat de dreigbrief en het attest van het ziekenhuis hem door de politie werden afgenomen toen hij aangifte wou doen van de aanval door 'Asa'eb Ahl al-Haq. Dit zou verklaren waarom hij het origineel van de dreigbrief niet heeft neergelegd. De Raad wijst verzoeker erop dat het gegeven dat de vragenlijst erop gericht is een beknopt overzicht te bekomen van de feiten die hebben geleid tot de vlucht van de asielzoeker uit zijn land van herkomst, niet wegneemt dat van deze asielzoeker wordt verwacht dat hij minstens die elementen vermeldt die ten grondslag liggen aan de voorgehouden vrees voor vervolging of het reële risico op ernstige schade. Verzoeker toont niet aan, en uit het administratief dossier blijkt evenmin, dat hij tijdens zijn gesprek bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet de tijd of gelegenheid zou hebben gehad om een dermate belangrijk element, dat immers raakt aan de kern van zijn asielrelaas, te vermelden. Uit het gehoorverslag blijkt bovendien niet dat verzoeker tijdens zijn gehoor zou hebben aangegeven dat hij de originele dreigbrief bij zich had toen hij op het politiekantoor aangifte wou doen van het incident waarbij leden van 'Asa'eb Ahl al-Haq hem en zijn winkel aanvielen en dat behalve het attest van het ziekenhuis ook deze dreigbrief door de politie werd afgenomen (stuk 5, gehoorverslag, p. 17, 18). Dat hij het origineel van de dreigbrief toen reeds zou zijn verloren klemmt bovendien met de vaststelling dat hij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een fotokopie van deze brief heeft neergelegd (stuk 11, documenten, nr. 8). In de hypothese dat het origineel door de politie werd bijgehouden dateert de fotokopie logischerwijze van vóór het moment waarop verzoeker aangifte ging doen en beschikte hij er dus reeds over ten tijde van zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Uit het administratief dossier blijkt evenwel dat verzoeker de brief toen niet heeft neergelegd (stuk 9, ontvangstbewijs andere documenten), wat gelet op het fundamentele belang van dit stuk voor verzoekers asielprocedure niet aannemelijk is.

In tegenstelling tot de verwerende partij, is verzoeker wel van oordeel dat hij op voldoende wijze heeft aangegeven waarom hij zijn winkel nog open hield na het eerste bezoek van 'Asa'eb Ahl al-Haq. Verzoeker wijst erop dat hij tijdens zijn gehoor heeft verklaard dat hij van plan was zijn belagers geld aan te bieden mochten ze een tweede keer komen opdagen. Hij voegt daaraan toe dat hij een kledingzaak had waarin al zijn kapitaal zat en waarvan hij financieel volledig afhankelijk was. Hij stelt dat hij zijn leven niet wou opgeven en dat hij bleef hopen dat er een mogelijkheid was om verder te gaan. Het feit dat hij een risico heeft genomen zou niet willen zeggen dat hij zich niet kan beroepen op een gegronde vrees. De Raad stelt vast dat bovenstaand betoog geen ander licht werpt op hetgeen verzoeker dienaangaande reeds tijdens zijn gehoor verklaarde. Zodoende doet verzoeker geen afbreuk aan de bestreden beslissing waar deze stelt: *"(...) Uw verklaringen over het openhouden van uw kledingwinkel na het eerste bezoek van AAH zijn ook niet aannemelijk. Zo verklaart u eerst dat het gekend is dat als AAH iemand een tweede bezoek brengt dat deze persoon ofwel wordt vermoord ofwel spoorloos verdwijnt. Wanneer u gevraagd wordt hoe u zich voelde toen u bedreigd werd door AAH benadrukt u opnieuw de reputatie van AAH. Gevraagd waarom u uw winkel niet hebt gesloten na dit eerste bezoek, antwoordde u dat dit deels deed vanwege financiële redenen en deels omdat u de militieleden niet geloofde. Dat laatste element is echter niet aannemelijk in het licht van uw verklaringen over de reputatie van Asa'ib Ahl al-Haq. Wanneer u daarop gewezen wordt, antwoordt u enkel dat u hen pas geloofde als ze een tweede keer en een derde keer langs zouden komen (CGVS, p. 15). Ook dat is geen aannemelijk antwoord, rekening houdend met de reputatie van Asa'ib Ahl al-Haq zoals ze door u geschetst wordt. Deze elementen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. (...)".*

Verzoeker herhaalt dat hij wel degelijk documenten had met betrekking tot de behandeling van zijn verwondingen in het ziekenhuis maar dat deze hem op het politiekantoor werden afgenomen toen hij daar een klacht wou indienen. Verzoeker stelt niet in te zien wat hieraan ongeloofwaardig zou zijn en wijst erop dat hij foto's van zijn verwondingen heeft neergelegd. De Raad is samen met de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van oordeel dat dit geen plausibele verklaring is, temeer daar verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij geen nieuw document bij het ziekenhuis kon halen omdat zijn verblijf daar niet zou zijn geregistreerd. De foto's van verzoekers verwondingen zijn in dit verband niet dienend in de mate dat uit deze foto's niet blijkt waar, wanneer en op welke manier hij deze verwondingen zou hebben opgelopen.

Verzoeker beweert dat hij steeds heeft verklaard dat hij 's nachts werd opgebeld door een vriend om hem te melden dat zijn winkel was afgebrand. Hij stelt dat het onmogelijk was dat een vriend hem zou hebben bezocht gelet op de avondklok, reden waarom hij evenmin onmiddellijk zou kunnen gaan kijken zijn. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker tijdens de uiteenzetting van zijn asielrelaas op het

Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het volgende verklaarde in verband met de brandstichting in zijn winkel: “(...) *na die zes dagen is er een vriend bij mij gekomen en hij zei uw winkel is in brand gestoken (...)*” (stuk 5, gehoorverslag, p. 13), daar waar hij naar het einde toe van zijn gehoor, alsook in zijn gesprek bij de Dienst Vreemdelingenzaken, aangaf telefonisch te zijn gecontacteerd (stuk 5, gehoorverslag, p. 19; stuk 9, vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Door thans één versie van dit element van zijn relaas te bevestigen doet verzoeker geen afbreuk aan de vastgestelde incoherentie.

Verzoeker wijst erop dat hij meerdere documenten heeft neergelegd waaruit blijkt dat hij wel degelijk een winkel had in Irak, maar dat de verwerende partij daar nooit is op ingegaan. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing wordt aangegeven dat het huurcontract, de facturen en de foto's van verzoekers intacte winkel hoogstens bevestigen dat hij een kledingzaak had, maar dat dit gegeven niet wordt betwist. Wat de foto's van zijn vernielde winkel betreft, wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld dat daaruit niet af te leiden valt wiens winkel het is, noch wanneer of om welke redenen deze vernield zou zijn. Deze foto's kunnen bijgevolg geen ondersteuning bieden voor de door verzoeker ingeroepen vervolgingsfeiten. Verzoekers argument mist feitelijke grondslag.

2.5. Verzoeker maakt, gelet op de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

2.6. De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') wordt in de bestreden beslissing omtrent de veiligheidssituatie in verzoekers regio van herkomst in het Zuiden van Irak bovendien terecht gemotiveerd dat deze niet van zulke aard is dat zij beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Dat de in de bestreden beslissing opgenomen analyse van de veiligheidssituatie aldaar nog steeds actueel is en dat de situatie er niet beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in voormeld artikel, blijkt uit de informatie die verweerder bij de aanvullende nota van 10 augustus 2016 voegt.

Uit de informatie die door verweerder wordt neergelegd door middel van voormelde aanvullende nota, blijkt verder genoegzaam dat de situatie in Kerbala, verzoekers regio van herkomst in Irak, geenszins van die aard is dat zij beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Deze regio bevindt zich blijkens de voormelde informatie stevig onder de controle van de Iraakse autoriteiten. Geen enkele stad of nederzetting wordt er door IS gecontroleerd. De activiteiten van IS zijn ten zuiden van Bagdad in 2015 bovendien sterk afgenomen. Grootschalige confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger blijven in Kerbala uit. De veiligheidsmaatregelen werden er de voorbije jaren herhaaldelijk opgedreven en het leger werd er versterkt door vrijwilligers. Het aantal aanslagen is in Kerbala gedaald. Aanslagen zijn er uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig. Er vinden nagenoeg geen grotere terreuraanslagen meer plaats. Zo werden er van januari tot november 2015 geen zware aanslagen meer geregistreerd. Op 6 juni 2016 werd voor het eerst sinds oktober 2014 in de stad een autobom tot ontploffing gebracht, waarbij tien mensen omkwamen en achtentwintig gewond. Ook vielen op 10 juni 2016 betogers de kantoren van verschillende sjiitische politieke partijen, hetgeen het hoogtepunt vormde van een lange reeks van bijna wekelijkse betogingen. Het aantal burgerslachtoffers ligt in Kerbala dan ook beduidend laag. Vele IDP's zoeken binnen Irak bovendien hun heil in Kerbala. Verder blijkt uit de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') dat Kerbala zowel over de weg als via de internationale luchthavens in Zuid-Irak (Basra en Najaf) veilig kan worden bereikt.

Verzoeker voert geen elementen aan die kunnen leiden tot een ander oordeel, noch toont hij aan dat voormelde informatie niet correct of actueel zou zijn.

Ter terechtzitting vraagt verzoekers raadsman om uitstel van de behandeling van het beroep teneinde een repliek te kunnen formuleren op de aanvullende nota van de verwerende partij van 10 augustus 2016. De Raad stelt vast dat voornoemde aanvullende nota reeds op 11 augustus 2016 door de Raad aan de verzoekende partij per aangetekende post werd overgemaakt. Zelfs met inachtnaam van de

officiële feestdag van 15 augustus 2016 is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij over voldoende tijd beschikte teneinde de aanvullende nota en haar bijlage van de verwerende partij in te zien en zodoende haar inzichten dienaangaande op de terechtzitting van 19 augustus 2016 kenbaar te maken. Het verzoek tot uitstel wordt dan ook niet ingewilligd. Verzoeker brengt geen informatie bij die afbreuk doet aan de voormelde recente COI Focus.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.7. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

2.8. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig september tweeduizend zestien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF